

Sázava 6. - 10. května 2009

Účast: Pavel a Helča s Kájou a Pavlínkou, Honza A., Jenda Benda, Hanka F., Romča, Standa, Adam, Martin Ko., Žloud a Dáša s Martínkem, Honza Mr., Vilda a Věra se Štěpánem a Natálkou, Katka Š. a Martin T., Jana N., Lenka Z., Karel J., Martina P., Míla B., Prcek, Zdeněk, Martina A., Sally, Jana Š., Tvrďa, Helča S., Pavlína Kř., Lucka V., Vlád'a a Lída, Alena J. a Pět'a J., Kája H. ml., Karel H., Eva s Aninkou a Pět'ou K., Klára a Ondra

Středa 6. května 2009 (Praha – Zlenice): Ještě ve středu dopoledne a částečně i odpoledne přšelo a bylo stejně jako v několika předchozích dnech nevlídné chladné počasí. Pavel však Helče sliboval, že předpověď slibuje na zítřek znatelné oteplení a návrat slunečných dnů. Věřilo se tomu těžko, ale natěšení na první letošní vodácký podnik bylo tak veliké, že nás nic nemohlo zastavit.

Jako první vyrazil z Prahy asi v půl šesté Pavel s Kájou a Pavlínkou a za tři čtvrtě hodiny již stavěli stan na travnaté opuštěné loučce u hotelu Kormorán ve Zlenicích, tradičním to místě startů našich jarních vodáckých podniků na Sázavě. Poté, co si připravili bydlení, přesunuli se na večeri do Kormoránu. Šéfik je hned přivítal slovy: „Už jsem vás vyhlížel, když je ten květen.“ Nutno dodat, že naše odhodlání bylo „ředitelem zeměkoule“ a jeho „náměstkem přes počasí“ po zásluze odměněno, neboť již v tu chvíli se viditelně vyčasilo, byť o nějakém velkém teplu se zatím hovořit nedalo.

Povečeřeli, zahráli si Člověče, nezlob se a Dámu, čímž překlenuli dobu do příjezdu Helči s Honzou A. a Jendou Bendou. Ti dorazili před desátou hodinou. Teplou večeri už nedostali, ale výtečná tlačěnka s pivíčkem byla rovnocennou náhradou. Poseděli jsme, popovídali si a po zavíračce v jedenáct hodin se přesunuli k ohýnku. Pavel prozíravě přivezl velkou bednu dříví, které se vzňalo hned první sirkou, jelikož asi 50 let vysychalo a tlelo v garáži pana Sbírámvše. Mohli jsme si tak vychutnat uklidňující pohled do mihotavých plamenů.

Nejprve se tématem naší rozpravy nepochopitelně stala politika, ale záhy jsme usoudili, že není hodna naší pozornosti, a tak jsme se začali bavit o vodě a dalších zajímavých záležitostech. Popíjeli jsme přitom pivko, jež Honza A. nechal zavčas v Kormoránu natočit do pětilitrové lahve, a Helča víno. Kluci pak vytáhli kytary a zahráli nějaké ty songy. Zejména pak Honzův Józín z bažin hraný na akustickou kytaru stylem jako na elektrickou byl učiněným průkopnickým kouskem.

V tábořišti jsme byli zcela sami, byl zde klídek a pohoda, zkrátka užívali jsme si velmi příjemný první večer...

Čtvrtek 7. května 2009 (Poříčí nad Sázavou – Týnec nad Sázavou; 10,9 km): Vstávali jsme postupně mezi osmou a devátou hodinou. Po snídaňce a převzetí kánoe přivezené Martinem Soprem ze Sázava-tour jsme si jednohlasně potvrdili včerejší rozhodnutí zkrátit si dnešní trasu posunutím startu ze Zlenic do Poříčí. Sbalili jsme si a převezli jsme doň kánoe, u nichž jsme nechali Káju s Pájou, aby je pohlídali, zatímco budeme stavět stany v Týnci.

V kempu jsme byli úplně první, takže jsme si mohli vybrat a zabrat pěkný plácek u řeky, kde jsme za pomoci několika stanů a auta „vykolíkovali“ kruh kolem ohniště, k němuž jsme si nanosili z okolí dostatek dříví.

Do Poříčí jsme se vrátili Helčiným autem a ve dvě hodiny mohli z plácku za mostem přes Sázavu spustit kánoe na řeku a vyplout. Ještě předtím Pavel odemkl velkým klíčem řeku a

poprosil ji , ať nás letos moc netopí a je na nás hodná. To ovšem netušil, že plaváček bude v pátek a v sobotu tolik, že všechna cvaknutí ani nebude možné zaznamenat a spočítat.

Počasí již bylo opravdu letní. Sluníčko krásně svítilo, bylo teplo, takže nezbylo konstatovat: „A je zase poho-pohodička-pohoda.“ Trochu horší to bylo s vodou, které stejně jako vloni moc nebylo, na splutí to však stačilo.

Brzy jsme dopluli k prvnímu dnešnímu [jezu v Městečku](#). Laminátovou Žlababu musel Pavel stáhnout po spádové desce, s plastovkami ale mohli Helča a Honza A. v jednom místě sklouznout, když jim Kája pomohl poposunutím přes hranu jezu.

Podobná situace nastala o kilometr a půl dále v [Nespekách](#), kde si jez pro změnu sklouzli Kája a Jenda Benda.

Pod jezem jsme pak neomylně zamířili k pravému břehu, odkud jsme se vydali do nedaleké Staré hospody, kde jsme se na zahrádce občerstvili a nasýtli, neb žaludky se již drahnou chvíli ozývaly hladovým kručením. No a kachnička s houskovými a bramborovými knedlíky a zeličkem nebo knedlíky plněné uzeným masem byly přesně tím, co potřebovaly.

Po obědě jsme pohodovým tempem vypluli směrem k Týnci. Často jsme se přitom sráželi za účelem degustace Hu-Hu, které se díky létům pilného tréninku i tentokrát podařilo namíchat ku spokojenosti všech konzumentů.

Po stažení zcela suchého [jezu v Brodčích](#) to bylo do kempu již jen kousek, a tak jsme v půl sedmé vytáhli kánoe na břeh a přivítali se s Hankou, Romčou a Pét'ou J., kteří sem dorazili vlakem již odpoledne. Později přijeli vlakem ještě Standa s Adamem a na kole Martin Ko.

Ze Sázava-tour nám také dovezli dalších šest kánoí, při jejichž skládání nás pobavil Honza A. Začal totiž složitě rozvazovat asi pětinasobný uzel, než jsme mu se smíchem poradili, že bude jednodušší odepnout tu karabinku, ke který byl přivázán.

Na večer jsme se přesunuli do kempovní hospůdky V Náklí, kde jsme pak zaznamenali příjezdy dalších posil: Honzy Mr., Žlouda s Dášou a Martínkem, Vildy a Věry se Štěpánem a Natálkou, Katky a Martina T., Jany N., Lenky a Karla J., jenž však zde byl prozatím jen na tento večer s tím, že zítra sem po rozvezení balíků dorazí znovu.

První část večera jsme věnovali sledování sice statečného, ale bohužel neúspěšného souboje našich hokejistů proti Švédsku ve čtvrtfinále mistrovství světa. Prohra nám ale nemohla zkazit náladu, navíc jsme si našli jiné důvody vypálit červa ohnivou vodou. Jedním z nich byly Standovy narozeniny a svátek, dalšími pak prostě jen ten fakt, že bylo dobře. Veselé kalíšky se díky tomu točily slušným tempem, navíc Honza s Pavlem brzy vytáhli kytary a spustili slušnou produkci, při níž jsme si zazpívali a nakonec i zatančili.

V závěru večera se na nás pak nalepila nějaká nymfomanka, která ve finále zezadu Pavlovi při hře na kytaru nejprve žužlala ucho a pak mu tím uchem projela jazykem skrz hlavu.

„Byl jsem asi znásilněn,“ okomentoval to a zase se hrálo dál: Rikatádo, Honzovy hitovky (k poslechu i tanci) a další kousky, až jsme byli na šrot (i bez šrotovného).

Při návratu k ohni se mlad'oší ještě pokusili rozdělat oheň, což se jim zdařilo tak nějak napůl a hlavně jen na chvíli, než se odplazili spát i oni.

Pátek 8. května 2009 (Týnec nad Sázavou – Pikovice; 16,3 km): Po včerejší kalbě nás ráno čekalo velmi, velmi těžké vstávání s kocovinou. Tábořiště jsme ale měli v Týnci zbudováno až do neděle, takže jedinými aktivitami před vyplutím byly ranní hygiena, snídaně, doplnění zásob v nedalekém Lidlu a nalodění se do kánoí.

Bez nějakých nervů jsme tak mohli vyplout v optimální půl dvanácté. Počasí dnes bylo zase o něco lepší, doslova letní. Ještě předtím naše řady rozšířila Martina P. a pro dnešek zatím jen suchozemci Míla, Prcek, Martina A. a Zdeněk.

Pak již mohla naše flotila čítající dnes již plný tucet kánoí vyplout při složení posádek: Pavel - Pája, Helča - Pét'a J., Vilda - Štěpán, Věra - Natálka, Žloud - Dáša a Martínek., Honza A. -

Jenda Benda, Martin T. - Katka, Jana N. - Lenka, Honza Mr. - Kája, Standa - Adam, Martin Ko. - Martina P. a Romča - Hanka.

Hned úvodní [jez v Týnci](#) potvrdil, že vody opravdu moc není, takže jsme kánoe buď přehodili zavřenou šlajsnou nebo s plastovkami zkodrcali po spádové desce.

Další jezy pak už naštěstí byly sjízdné, byť někdy s drhnutím o kameny. V pohodě jsme tak spluli šlajsnami [Podělusy](#), [Brejlov](#), [Krhanice](#), [Pěnkavu](#) a [Lesní](#). Pouze [Kaňov](#) jsme přenesli po levém břehu. A mezitím jsme se na volejích sráželi, občerstvovali se díky Hu-Hu či pivku, no prostě si to užívali a bavili se. Dost se také blblo, takže hned na prvním voleji mezi Týncem a Podělusy přišlo premiérové cvaknutí, jehož aktéry byli Standa s Adamem a Martin s Martinou. Před Kaňovem je neméně úspěšně napodobili Honza A. s Jendou Bendou.

A nutno dodat, že ve srážkách se naše lodě neocitaly jen na volejích, ale stále častěji a ve větším počtu se spojovaly kvůli hromadnému průjezdu šlajsnami. To bylo mnohdy velmi dobrodružné a zároveň zábavné - zkrátka mazec - neboť díky nízkému stavu vody se některé kánoe zadržovaly o kameny, jinde byly posádky, zejména pak háčci, skrápění vodou při nájezdech do vln pod jezy. Svým způsobem jsme byli tak trochu atrakcí i pro velké množství vodáků plavících se na tomto úseku dnes kolem nás v BiSportáckých banánech, raftech či na jiných plavidlech.

Na oběd jsme zastavili v Kameňáku v osvědčené restauraci U Vemenáče. Sem jsme dorazili postupně mezi druhou a třetí hodinou, to podle toho, jak se kdo na posledním peřejnatém úseku zdržel díky vycvakání. Mezi největší plaváčky se tak dnes zařadili Martin s Martinou, Jana s Lenkou, Standa s Adamem či Honza A. s Jendou Bendou.

Na terase Vemenáče jsme si pochutnali na rychle přinesených dobrých hotovkách, jež jsme zapili chladným oroseným pivíčkem či neméně lahodnou točenou malinovou.

Úsek z Kameňáku do Pikovic jsme pak zdolali již celkem v pohodě. Bez zaváhání jsme spluli [jez v Kameňáku](#), prokličkovali se suchým kamenitým úsekem k [Žampachu](#), kde jsme kánoe přehodili šlajsnou, a pak už se jen nechali unášet četnými mírnými peřejkami dál. Vilda s Věrkou dokonce přenechali kormidelnické posty Štěpánovi a Natálce, což se nevyplatilo Věře, která se s Natálkou na jednom ze silněji proudících míst nedaleko Ajaxu práskla.

Do Pikovic jsme dopluli kolem šesté, naložili půjčené a dle domluvy i naše lodě na přívěs ze Sázava-tour a s mezizastávkou na točené pivko vyrazili vlakem zpět. Jen Pavel jel s loďmi (na zítřek jsme si půjčili ještě jednu navíc) a jako první tak uviděl při návratu do Týneckého kempu, že tábořiště je totálně nacpané. Ani nešlo zajet s loďmi k našim stanům, tak jsme je k nim pak po příjezdu ostatních museli donést slalomem mezi desítkami stanů ostatních vodáků. Dobré bylo to, že jsme si již včera postavili naše tábořiště do kruhu o značně velkém poloměru, takže jsme nyní měli pro sebe k dispozici luxusní náměstí.

I dnes se naše řady ještě rozšířily. Již ve vlaku se k nám připojily Helča ml. s kamarádkami Pavlínou a Luckou, v kempu jsme se pak přivítali se Sallym, Janou Š., Tvrďou, navrátivším se Karlem J., Vlád'ou a Lídou.

Helča pokračovala vlakem do Poříčí pro auto, jež zde včera zanechala. Nevěděla ale, že musí přestoupit na přípoj, a tak seděla ve vagóně a divila se, že je zde sama. Pak naštěstí na poslední chvíli zjistila od průvodčího, že musí přestoupit, takže rychle vyběhla ke správnému vlaku do Poříčí. To Vilda se při návratu dostal do gumídkovského stavu a jak se pak „procházel“ mezi auty, rozhodl se otestovat kvalitu Mílova vozidla. Ukázalo se, že Mílovo auto něco vydrží, na rozdíl od Vildova nosu. Také se potvrdilo, že hajzlpapír může docela dobře posloužit jako fáč či buničina k zastavení krvácení z nosu.

Žloutí si pak opékali buřtíky na ohýnku, Míla se Zdeňkem, Prckem a Martinou A. grilovali, velká skupina zamířila na večeři do BiSportu, kde si její členové pochutnali mj. na výtečných pizzách. Při jídle však již mohli pozorovat, jak se za okny blýská. To bylo předzvěstí bouřky, která také brzy dorazila. Shůry se začaly valit proudy vody, takže bylo jasné, že táboráček

dneska nebude. Ti kteří toho byli schopni - což tedy byla většina - se sešli v Nákli, kde byl průběh večera podobný tomu pátečnímu. Na kytary tentokrát hráli Honza Mr., Vláďa a Tvrďa, zpívalo se, sálem projela i mašinka na židlích a vůbec byla pohoda. V jednu chvíli dokonce vypadla elektřina, to ale ani v nejmenším nevadilo a nebránilo obveselení se pomocí panáčků...

Nakonec všichni postupně odpadli do spacáků, i když některé jedince se slabším spánkem budil hoboj - nebo co to bylo za nástroj - který nedaleko našeho ležení vyhrával až do rána dokola jednu písničku.

Sobota 9. května 2009 (Týnec nad Sázavou – Pikovice; 16,3 km): Pršelo skoro celou noc, ale k ránu naštěstí přestalo. Hůře asi dopadli vodáci, jejichž rozhovor jsme ráno poslouchali zpoza našich stanů:

„Půjč mi nůž, ať můžu udělat do stanu díru, aby vytekla voda,“ říkal kdosi, což někdo jiný okomentoval: „Ty vole, von chce probodnout stan i s Karlem, co v něm spí!“

Ráno bylo ještě polojasno, ale brzy se udělalo opravdové nádherné léto. Sluníčko pražilo ještě víc než včera a bylo nádherné teplo.

Ráno odjeli domů Vláďa s Lídou a také Tvrďa. Seděli jsme u snídaně a sledovali, jak se z jednoho ze tří stanů, jež vyrostly včera již za tmy na našem náměstíčku, vylézá chlapík v botách. Asi se včera nestihl zout. Není divu, když tato partička vylezla vykalená z lodí, jež zanechali na břehu, tak jak je vytáhli, a jen si z posledních sil postavili obydlí. Naštěstí dnes odjeli, takže jsme pak měli svůj plac zase jen pro sebe.

Po jedenácté hodině přivezl Karel J. Alenu a Karla H. ml. a my mohli v doplněné a mírně pozměněné sestavě vyplout. Z Týnce tentokrát vyplula impozantní flotila 17 kánoí, složená z šesti našich, osmi půjčených od Sázava-tour a tří banánů z BiSportu. Složení posádek dnes bylo: Pavel - Pája, Helča - Jana Š, Vilda - Štěpán, Věra - Natálka, Žlud - Dáša a Martínek., Honza A. - Lucka, Lenka - Jenda Benda, Martin T. - Katka, Jana N. - Kája, Adam - Standa, Martin Ko. - Martina P., Romča - Hanka, Helča ml. - Pavlína, Alena - Pět'a J., Míla - Martina A., Prcek - Zdeněk a Karel J. - Karel H. ml.

Příjemné bylo, že po noční bouři přibýlo v řece vody, takže se méně drhlo a v peřejkách to více šplouchalo. Zážitek z jízdy v peřejích tak byl dnes mnohem větší.

Plavba byla stejně veselá jako včera. Opět se spoustou srážček, při nichž jsme se občerstvovali, ale také si dali oblíbenou Císařovnu Kateřinu, při níž zadáci vstávají na „první“ a háčci na „druhý“. Při ní se k nám dokonce přidružila jedna cizí kánoe, jejíž posádce jsme předtím pomohli chytit loď, když tak dlouho na [Podělusích](#) přemýšleli, jak sjet jez, až jim ujela a proplula šlajsnou sama.

A cvaknutí - těch dnes bylo ještě více než včera. Za zmínku stojí např. to kdy pod Krhanicemi Adama se Standou „převálcovalo“ soulodí čtyř kánoí (Martin Ko. - Martina P., Martin T. - Katka, Jana N. - Kája a Helča - Jana Š.).

Četné oběti si také tradičně vyžádala dlouhá peřej před Kameňákem. Zde se cvakl Honza A. s Luckou, kterým pohotově přispěchali na pomoc Adam se Standou. Za svůj dobrý skutek byli po zásluze odměněni vlastním prásknutím se do vody. Cizí kánoí nějakých neumětelů byly smeteny také Helča s Janou Š., což Helča nakonec odnesla zlomením dvou prstů na levé ruce. S mírnou nadsázkou více ve vodě než nad vodou byly také Romča s Hankou.

Na oběd jsme se i dnes stavovali u Vemenáče v Kameňáku. Krátce předtím se na voleji pod mostem cvakli ještě Adam se Standou - pokolikáté už? Adam si asi jen pomyslel, že takhle mu ty džíny, ve kterých dnes jel, protože po včerejšku měl všechno ostatní mokré, neuschnou. Po cestě nás po břehu na kolech doprovázeli Sally s Honzou Mr., tak se k nám nyní na oběd přidali (Honza pak odpoledne odjel domů). Stejně jako včera jsme si zde pochutnali na

dobrých a hlavně rychle připravených hotovkách. Protože na terase dnes sluníčko obzvlášť pražilo, museli jsme se o to aktivněji zavlažovat.

Po obědě jsme vyrazili na další plavbu a hned při průjezdu [jezem v Kameňáku](#) se práskli Míla s Martinou A. Pavel s Pájou a Alena s Pét'ou se jim snažili odlovit odplouvající kánoe, ale nějak se nezadařilo, takže si k ní pak museli Míla a Martina proudem řeky doplavat asi dvě stě metrů.

Dopnutí do Pikovic pak již bylo - až na pár cvaknutí - pohodové. Vlnky v peřejkách nás příjemně a rychle nesly vpřed, takže jsme se opět sráželi a dopíjeli zbytky Hu-Hu. Dali jsme ještě znovu Kateřinu, kterou výborně uzavřelo cvaknutí se krajní kánoe Romči s Hankou, jež doprovodil výbuch smíchu ostatních a upravený refrén: „Hanka vstává, Romča vstává...“

Posádky několika opožděných lodí také svedly vodní bitvu - to aby náhodou neoschly. Dnes jsme nekončili u mostu, ale o kousek dál v kempu, kde jsme odevzdali kánoe ze Sázava-tour. Na odvoz našich lodí dnes bohužel neměli na vleku místo, takže jsme je v kempu zamkli řetězy s tím, že si je vyzvedneme zítra při cestě domů.

Cesta vlakem proběhla v pohodě, většinou jsme byli již dost unavení, přesto jsme dopili nějaké ty zbylé lahve s Hu-Hu.

Po návratu do Týnce jsme se rozdělili do několika skupin - což při našem počtu bylo celkem logické. Katka, Martin T., Lenka, Jana N. a Jenda Benda se sbalili, rozloučili se a odjeli domů. Adam, Martin Ko., Vilda, Pavel a snad ještě kdosi si zahráli s dětmi na našem náměstíčku fotbálek. Dali jsme také večeri - někteří v BiSportu, ostatní v tábořišti, V Náklí či jinde.

I dnes také přijelo několik posil a návštěv: Karel H., Eva s Aninkou a Pét'ou, Ondra a Klára. Ondra s Klárou pak odjeli domů ještě večer, Eva s dětmi až ráno.

Večer jsme pak poseděli V Náklí. Kolem půlnoci už to vypadal na to, že se končí. Většina z nás už také odpadla spát. Ti co však vydrželi, byli asi v půl jedné překvapeni, když sem dorazila parta s kytarami, houslemi, basou a bubínky, která pak pěkně hrála. To byl samozřejmě důvod ještě „chvilí“ pobýt a něco vypít. A když šéfik zavřel, donesli si vlastní zásoby...

Neděle 10. května 2009 (Týnec nad Sázavou – Kamenný Přívoz; 8,5 km): Hned brzy ráno odjel domů Standa, ostatní se pak vyspali podstatně lépe a déle. Při snídani nás šokoval Míla, když si neváhal udělat míchaná vajíčka. Pobavila nás také Helenka, která včera odpadla spát nedlouho po příjezdu z Pikovic: „Já si včera oblékla na spaní kalhotky na plavky!“

Hanka s Romčou si zase počítaly modřiny, jež jim po včerejším cvakání naskákaly po celém těle. Zejména Hanka vypadla tak, že by jí z fleku vzali do nějakého azylového domu pro týrané ženy. Chyběl jí jen monokl na oku. Romča to znalecky okomentovala: „To není sranda, to jsou krevní svařeniny.“

Karel J. se Žludem si mezitím sjeli pro kánoe do Pikovic. To již jsme ale postupně začali odjíždět. Auty Alena, Žlodi, Martina P., Míla, Prcek, Zdeněk a Martina A., Sally a Jana Š., na kole pak Martin, který to později okomentoval: „Myslel jsem, že nedojedu, jak mi bylo hrozně.“

Na řeku dnes vypluly pouze dvě kánoe s posádkami: Karel J. - Pét'a a Karel H. - Karel H. ml. Dali si jen pohodovou zkrácenou trasu do Kamenného Přívozu, proloženou nějakým tím občerstvením.

Kubíni a Benešici zajeli nejprve do Pikovic pro kánoe a když už zde byli, tak zašli na oběd, ke kterému vypili asi půl sudu točené malinovky.

Nejnáročnější návrat zažila skupinka cestující vlakem ve složení: Honza A., Adam, Helča ml., Pavlína a Lucka. Do Bráníka to totiž trvá asi hodinu a to bylo dost dlouho na dopití zbylého

Hu-Hu namíchaného z nově dokoupené coly a rumu, který holky ráno s odporem vyhodily do popelnice za stany, kde ho naštěstí našel Honza A.

No a pak narazili v Bráníku na nádražní hospůdku, a protože ještě měli nějaké peníze, tak se rozhodli je zde utratit - do poslední mince a do poslední (Honzovy oblíbené) stravenky. A když už jim došly peníze, tak přijely Hanka s Romčou, které z Týnce cestovaly až dalším vlakem. A ty měly také nějaké peníze. Ve finále museli zavolat Standu, aby je odvezl autem domů. A tato „sardinková“ jízda v osmi byla asi skutečným koncem této skvělé vody, která navázala na výborné akce, jež jsme si vychutnávali vloni.

Jako učiněný majstrštyk se pak ukázala trefa termínu, protože zatímco my si po celý prodloužený víkend užívali doslova letního sluníčka, tak před odjezdem a hned od následujícího dne po návratu domů bylo deštivo a nepříjemná zima, prostě „hnus fialovej velebnosti“.